

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/1/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5123012814
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Miháliková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5123012814.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Anny Mihálikovej a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Štefana Tomáša, na verejnom zasadnutí konanom 13. februára 2024 prejednal odvolania obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Žilina, sp.zn. 1T/69/2023 z 15.11.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Žilina, sp.zn. 1T/69/2023 z 15.11.2023 v časti - vo výroku o treste.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por., pri nezmenených výrokoch o vine a ochrannom opatrení rozsudku Okresného súdu Žilina, sp.zn. 1T/69/2023 z 15.11.2023,

obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom C.,
D. XX. XXXXXXXX XXXX/XX, t.č. vo väzbe v ÚVV
a ÚVTOS Žilina,

odsudzuje:

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. k), l), n) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam

na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp.zn. 1T/69/2023 z 15.11.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným v bode 1/ až 5/ rozsudku zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. c) Tr. zák. a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že:

1/ v presne nezistenom čase medzi 03.00 h až 04.00 h dňa 03.02.2022 prišiel do areálu cintorína v meste C., C. D. E., F. D. XX. F., G. C., kde pristúpil

k predajnému pultu na sviečky, ktorý bol umiestnený pred budovou domu smútku, tu

za pomoci pákových klieští, ktoré našiel v areáli cintorína, vypáčil plech na uvedenom predajnom pulte v mieste otvoru na vhadzovanie mincí a následne z priestoru zásobníka

na mince odcudzil finančnú hotovosť vo výške 73,- €, čím odcudzením finančnej hotovosti spôsobil spoločnosti DARAPOL, s.r.o. so sídlom Čadca, Janka Kráľa č. 2591, IČO:

36 429 660 škodu v sume 73,- € a poškodením predajného pultu škodu v sume 594,50 €,

2/ v presne nezistený deň v čase od 14.00 h dňa 21.04.2022 do 05.40 h dňa 25.04.2022 prišiel do areálu cintorína v meste C., C. D. E., F. D. XX. F., G. C., kde pristúpil k predajnému pultu na sviečky, ktorý bol umiestnený pred budovou domu smútku, tu za pomoci pákových klieští vypáčil plech na uvedenom predajnom pulte v mieste otvoru

na vhadzovanie mincí a následne z priestoru zásobníka na mince odcudzil finančnú hotovosť vo výške 133,- €, čím odcudzením finančnej hotovosti spôsobil spoločnosti DARAPOL, s.r.o. so sídlom Čadca, Janka Kráľa č. 2591, IČO: 36 429 660 škodu v sume 133,- € a poškodením predajného pultu škodu v sume 594,50 €,

3/ v presne nezistený deň v období od 23.09.2022 do 30.09.2022, v nočných hodinách medzi 02.00 h až 03.00 h prišiel do areálu mestského cintorína v meste C., F. D. XX. F., G. C., kde pristúpil k predajnému pultu na sviečky, ktorý bol umiestnený pri správcovskom dome cintorína, tu za pomoci prinesenej akumulátorovej vŕtačky odvŕtal visiaci zámok na uvedenom predajnom pulte a následne z priestoru zásobníka na mince odcudzil finančnú hotovosť vo výške 89,- €, čím odcudzením finančnej hotovosti spôsobil spoločnosti DARAPOL, s.r.o. so sídlom Čadca, Janka Kráľa č. 2591, IČO: 36 429 660 škodu v sume

89,- € a poškodením visiaceho zámku predajného pultu škodu v sume 4,98 €,

4/ v presne nezistený deň v období od 23.10.2022 do 25.10.2022, v nočných hodinách, v čase okolo 03.00 h prišiel do areálu mestského cintorína v meste C., F. D. XX. F., G. C., kde pristúpil k predajnému pultu na sviečky, ktorý bol umiestnený v zadnej časti cintorína, tu za pomoci prinesenej akumulátorovej vŕtačky odvŕtal visiaci zámok na uvedenom predajnom pulte a následne z priestoru zásobníka na mince odcudzil finančnú hotovosť vo výške 86,90 €, čím odcudzením finančnej hotovosti spôsobil spoločnosti DARAPOL, s.r.o. so sídlom Čadca, Janka Kráľa č. 2591, IČO: 36 429 660 škodu v sume 86,90 € a poškodením visiaceho zámku predajného pultu škodu v sume 4,98 €,

5/ v presne nezistenom čase v nočných hodinách zo dňa 14.11.2022 na deň 15.11.2022 prišiel do areálu mestského cintorína v meste C., F. D. XX. F., G. C., E. pristúpil k predajnému pultu na sviečky, ktorý bol umiestnený v zadnej časti cintorína, tu za pomoci prinesenej akumulátorovej vŕtačky odvŕtal visiaci zámok na uvedenom predajnom pulte

a následne z priestoru zásobníka na mince odcudzil finančnú hotovosť vo výške 145,- €, potom pristúpil k predajnému pultu na sviečky, ktorý bol umiestnený pri správcovskom dome cintorína, tu za pomoci akumulátorovej vŕtačky odvŕtal visiaci zámok na uvedenom predajnom pulte a následne z priestoru zásobníka na mince odcudzil finančnú hotovosť

vo výške 206,- €, čím odcudzením finančnej hotovosti spôsobil spoločnosti DARAPOL, s.r.o. so sídlom Čadca, H. E. C. XXXX, IČO: 36 429 660 škodu v sume 351,- € a poškodením visiacich zámkov predajných pultov škodu v sume 9,96 €,

pričom skutku sa dopustil po tom, čo bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra pod č. k. 21T/21/2022 zo dňa 11.04.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.05.2022, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom vo výmere 7 (sedem) mesiacov, so skúšobnou dobou v trvaní 3 (tri) roky.

Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. per analogiam podľa § 39 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil

do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaniami obžalovaného a prokurátora do výroku o treste. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 15.11.2023 vyplýva, že tak obžalovaný, ako aj prokurátor si ponechali lehotu na podanie opravného prostriedku. Dňa 30.11.2023 podal proti označenému rozsudku odvolanie obžalovaný v ÚVV a ÚVTOS Žilina (na č.l. 471 súdneho spisu v spojení s oznámením na č.l. 479 súdneho spisu), ktoré písomne odôvodnil prostredníctvom zvolenej obhajkyne samostatným podaním doručeným okresnému súdu dňa 8.1.2024 na č.l. 488-496 súdneho spisu. Dňa 21.11.2023 doručil odvolanie proti označenému rozsudku do výroku o treste

v neprospech obžalovaného aj prokurátor (na č.l. 470 súdneho spisu), ktoré písomne odôvodnil podaním doručeným okresnému súdu dňa 19.12.2023 (na č.l 472-474 súdneho spisu).

Z dôvodov odvolania prokurátora vyplýva, že rozsudok okresného súdu v časti výroku o treste, ako aj v časti odôvodnenia vzťahujúceho sa k uvedenému výroku o treste považuje za nejasný, vnútorne rozporný, v dôsledku čoho je tiež nepreskúmateľný. Podľa výroku o treste súd zistil na jednej strane po jednej poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti (§ 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák.), dôvod pre mimoriadne zníženie trestu vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a (§ 39 ods. 1 Tr. zák.) za súčasného použitia zákonného limitu pre zníženie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby uplatňovaného pri dohode o vine a treste (§ 39 ods. 4 Tr. zák.), ale tiež splnenie podmienok pre uloženie tzv. zvýšeného úhrnného trestu (§ 41 ods. 2 Tr. zák.), na druhej strane podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku súd zistil dve poľahčujúce okolnosti a dve priťažujúce okolnosti (§ 36 písm. l/, n/, § 37 písm. h/, m/ Tr. zák.), tiež dôvod pre mimoriadne zníženie trestu uplatňovaného pri dohode o vine a treste (§ 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák.), pričom pri uložení zvýšeného úhrnného trestu sa súd obmedzil len na citáciu zákonného ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. Podľa názoru prokurátora čiastkové útoky v bodoch 1/-5/ je potrebné právne kvalifikovať ako jeden pokračovací trestný čin, nakoľko sú splnené zákonné podmienky § 122 ods. 10 Tr. zák., t.j. pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. c) Tr. zák., spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., v dôsledku čoho je vylúčené uplatnenie asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. - zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby. V danom prípade vzhľadom na uznanie viny obžalovaným podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. mohol súd mimoriadne znížiť trest pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, avšak v danom prípade nie sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Vo vzťahu k pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností mal súd obžalovanému priznať jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. – spáchal viac trestných činov, nemal však priznať priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., nakoľko pri predchádzajúcom odsúdení Okresným súdom Čadca, sp.zn. 3T/7/2017 z 28.3.2017 sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený a ďalšie predchádzajúce odsúdenie obžalovaného bolo zohľadnené pri zostrení právnej kvalifikácie žalovaného skutku podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu krádeže § 212 ods. 2 písm. b) Tr. zák. (trestný rozkaz Okresného súdu Nitra zo dňa 11.4.2022, sp. zn. 21T/21/2022). Súd mal priznať obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Tr. zák. – že dobrovoľne nahradil škodu. V ďalšej časti prokurátor zvažuje súbežné priznanie poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n) a l) Tr. zák. so záverom, že poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. – napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti obvineným treba jednoznačne priznať. Pokiaľ ide o poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. – priznanie a oľutovanie trestnej činnosti, tu dáva do pozornosti meniaci sa postoj obžalovaného k stíhanej trestnej činnosti so záverom, že tieto konkrétne okolnosti je potrebné zhodnotiť, či trestnú činnosť aj úprimne oľutoval. V dôsledku uvedeného súd dospel k nesprávnemu záveru pri úprave hraníc trestnej sadzby. Mal znížiť hornú hranicu trestnej sadzby z 10 rokov na 7 rokov a 8 mesiacov a v dôsledku mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. mohol znížiť dolnú hranicu trestnej sadzby z 3 rokov na 2 roky. Vzhľadom na to, že ukladal obžalovanému trest za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, nepripadalo do úvahy uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody. Predmetné nedostatky však nemali za následok, že by súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky bol uložený mimo zákonnej, resp. upravenej trestnej sadzby. Vyvstáva však otázka, či dobrodenie prvostupňového súdu v podobe mimoriadne zníženého trestu odňatia slobody možno považovať za spravodlivé, dostatočné a primerané nielen pre potrestanie obžalovaného, ale aj pre jeho nápravu. Obžalovaný bol uznaný vinným pre vopred premyslenú a pripravovanú trestnú činnosť, ktorej sa dopúšťal opakovane, napriek predchádzajúcemu odsúdeniu za taký istý trestný čin, v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia s probačným dohľadom, pričom si takýmto spôsobom obstarával finančné prostriedky na drogy, ktorých bol podľa vlastného vyjadrenia konzumentom, hazardné hry, ale aj pre vlastnú potrebu. Podľa prokurátora prísnejší trest odňatia slobody by lepšie zabezpečil nápravu obžalovaného a súčasne plnil tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu. Prokurátor navrhol zrušiť napadnutý rozsudok do výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. aby odvolací súd vo veci rozhodol sám a uložil obžalovanému primeraný nepodmienečný trest so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný v dôvodoch odvolania namietal rozpor výroku napadnutého rozsudku s jeho odôvodnením. Záver súdu, že nezistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Tr. zák., označil za prekvapivý a zároveň rozporný s jeho skorším záverom, nakoľko poukázal na odôvodnenie väzobného rozhodnutia, v ktorom súd sám konštatoval, že obvinený sa priznal v prípravnom konaní a spôsobenú škodu nahradil. Tento záver označil za reštriktívny, pretože väzobne stíhaný obvinený by nikdy nemohol nahradiť škodu, nakoľko to za neho musí urobiť vždy iná osoba. Obžalovaný zabezpečil, aby úhradu škody v prospech spoločnosti DARAPOL, s.r.o. vykonal jeho brat. Obžalovaný v tomto smere nenavrhol vykonať dokazovanie, lebo súd po podaní obžaloby konštatoval, že škodu nahradil obžalovaný. V tejto súvislosti ako súčasť odvolania predkladá čestné vyhlásenie brata obžalovaného, že finančné prostriedky použité na náhradu škody patrili obžalovanému titulom nároku na zaplatenie mzdy. K uloženiu úhrnného trestu obžalovanému podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obhajoba poukázala na nepričítanie príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. pri aplikácii ust. § 41 ods. 2 Tr. zák. v súlade so zásadou „ne bis in idem“. Nemôže obstať ani argumentácia súdu o pluralite odsúdení obžalovaného a záverov o „opakovanom páchatelovi“. Ak sa raz na obžalovaného pri konkrétnom odsúdení hľadí, akoby nebol odsúdený, nemôže súd na toto odsúdenie prihliadať. Súd však pri určovaní druhu trestu, teda nepodmienečného trestu odňatia slobody, zjavne prihliadol na obe odsúdenia obžalovaného. Obžalovaný doteraz nebol vo výkone trestu odňatia slobody a po prvýkrát je vo väzbe, a preto nemožno bez ďalšieho vylúčiť trest domáceho väzenia. Súd prvého stupňa inicioval bez návrhu šetrenie vo vzťahu k uloženiu tohto druhu trestu, pričom podľa správy IPŠ je možné obžalovanému uložiť trest domáceho väzenia. Obžalovaný má zabezpečený prísľub práce v spoločnosti svojho brata, pričom výkon tejto práce je zlučiteľný s výkonom trestu domáceho väzenia. Ďalej sa obhajoba venuje úvahám o primeranosti a spravodlivosti trestu s akcentom na individualizáciu trestu, humanity, primeranosti a proporcionality trestu. V tomto prípade sú dané viaceré významné okolnosti, ktoré vytvárajú priestor pre uloženie alternatívneho trestu. Okrem toho, že u obžalovaného sú splnené podmienky pre uloženie trestu domáceho väzenia, obžalovaný má prísľub stabilnej práce v spoločnosti svojho brata, obžalovaný má záujem podrobiť sa liečbe závislosti a viesť riadny život, má stabilné rodinné zázemie, rodinu a partnerku, ktorá deklaruje záujem pomôcť obžalovanému, má zabezpečenú ústavnú liečbu, ako aj následné terapie pre účely trvalého zvládania abstinencie. Obžalovaný je presvedčený, že trest domáceho väzenia je dostatočný pre zabezpečenie ochrany spoločnosti, ako aj nápravy obžalovaného. V kontexte uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd odvolaniu obžalovaného vyhovel, teda zrušil napadnutý výrok o treste a uložil obžalovanému trest domáceho väzenia vo výmere tri roky za súčasného uloženia zákazu požívať omamné a psychotropné látky a za súčasnej kontroly technickými prostriedkami.

Súčasťou spisového materiálu je aj vyjadrenie obžalovaného k odvolaniu prokurátora (na č.l. 499-500 súdneho spisu). Z jeho obsahu vyplýva, že odvolanie prokurátora vníma ako zmätočné, lebo prvostupňový súd uložil obžalovanému trest v súlade s návrhom prokurátora. V odvolaní prokurátor poukázal len na také okolnosti, ktoré mu boli nepochybne známe aj v čase návrhu trestu a rozhodovania súdu prvého stupňa. Opakovane obžalovaný poukazuje na vytvorené podmienky k uloženiu trestu domáceho väzenia s dôrazom na individualitu a personalitu trestu. Prokurátor neuvádza, ako konkrétne by mal nepodmienečný trest odňatia slobody v dlhšom trvaní zlepšiť napr. individuálnu prevenciu. Práve pri alternatívnom treste by boli podmienky individuálnej prevencie zabezpečené lepšie, nakoľko by mal možnosť využívať podporu vo forme online terapií, zároveň pracovať a pokrývať tak náklady na svoj bežný život. Uloženie dlhšieho trestu odňatia slobody by nebolo súladné so zásadami ukladania trestov.

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátor navrhol vyhovieť odvolaniu prokurátora, napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušiť vo výroku o treste a uložiť obžalovanému primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň navrhol podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné. Obhajkyňa obžalovaného navrhla vzhľadom na viaceré podstatné individuálne okolnosti, a to najmä prísľub práce, splnenie podmienok pre uloženie trestu domáceho väzenia, ohotu obžalovaného absolvovať protitoxikomanické liečenie aj z vlastnej iniciatívy, postoj rodiny, ktorá je pripravená obžalovanému aktívne pomôcť s návratom do spoločnosti, aby už k žiadnemu protiprávnemu konaniu nedochádzalo, uložiť obžalovanému alternatívny trest. Preto žiadala zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť obžalovanému trest domáceho väzenia a odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný osobitne prejavil ľútosť nad svojím konaním, ako aj odhodlanie trvalo skončiť

so svojou závislosťou ako primárnym problémom jeho protiprávneho správania. Je odhodlaný vykonať všetko pre to, aby sa už nedostal pred súd. Rodina ho podporuje. Úctivo požiadal súd, aby zväžil uloženie trestu domáceho väzenia aj preto, že by bol pre spoločnosť užitočnejší, má vytvorené všetky podmienky na zvládnutie tohto trestu v domácom prostredí a prísľub práce. Ak súd uzná za vhodné uložiť nepodmienečný trest, žiada o kratší trest.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného a prokurátora bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., ako osobami oprávnenými v súlade s § 307 ods. 1 písm. a), b) Tr. por., odvolanie spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po preskúmaní rozsudku súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania obžalovaného a prokurátora odvolací súd dospel k záveru, že odvolania obžalovaného, ako aj prokurátora sú čiastočne dôvodné a na ich podklade upravil napadnutý výrok o treste tak, aby tento zodpovedal stavu veci a zákonu. Preto ani jedno z podaných odvolaní nevyhodnotil ako nedôvodné. Okresný súd zistil dostatočne skutkový stav, pokiaľ ide o rozhodnutie o treste, z takto zisteného skutkového stavu veci potom vychádzal aj krajský súd pri rozhodovaní o podaných odvolaniach. Len pre úplnosť treba uviesť, že výrok o vine bol právoplatný dňom vyhlásenia rozsudku, nakoľko obžalovaný urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré bolo zákonom predpísaným spôsobom súdom prijaté, a súd vykonal dokazovanie len v súvislosti s rozhodnutím o treste a ochrannom opatrení.

Primárne je potrebné zhodnotiť, že obidve strany trestného konania namietali výrok o treste pre nedostatky, pokiaľ ide o posúdenie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, v tomto smere poukázali aj na rozpor medzi výrokovou časťou rozsudku a jeho odôvodnením a domáhali sa v tomto smere nápravy, aby táto rešpektovala vo veci existujúci stav. Zhodne prokurátor a obžalovaný namietali nepriznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Tr. zák. Preskúmaním veci krajský súd jednoznačne uzatvára, že túto poľahčujúcu okolnosť mal prvostupňový súd obžalovanému priznať, nakoľko z obsahu spisu - dokladov o úhrade škody (na č.l. 72 spisu), ako aj z výpovede poškodeného (na č.l. 68-71 spisu) mal krajský súd jednoznačne preukázané, že škoda spôsobená protiprávnym konaním obžalovaného bola nahradená. Túto za obžalovaného nahradil jeho brat, nakoľko obžalovaný bol vo výkone väzby. Z tohto dôvodu si poškodený ani neuplatnil nárok na náhradu škody v adhéznom konaní. Ďalej bolo preukázané, že obžalovaný od začiatku trestného stíhania spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, a preto mu patrí aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., s čím súhlasil aj prokurátor. V konečnom dôsledku mu prináleží aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., nakoľko sa k spáchaniu trestnej činnosti od začiatku trestného stíhania priznal a svoje konanie oľutoval. Tento postoj bolo potrebné vyhodnotiť v prospech obžalovaného. Je pravda, že obžalovaný uzatvoril dohodu o vine a treste a potom s ňou nesúhlasil, ale po podaní obžaloby opätovne urobil vyhlásenie o svojej vine a konanie oľutoval. Prejavená ľútosť obžalovaným nad svojím konaním je súčasťou jeho záverečnej reči na hlavnom pojednávaní z 15.11.2023. Pokiaľ okresný súd priznal obžalovanému len jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., tak zistené skutočnosti nevyhodnotil správne.

Prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil zistenia, aj pokiaľ ide o posúdenie priťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zák. V tomto smere sú odvolacie námietky prokurátora i obhajoby tiež dôvodné a treba ich vyhodnotiť v prospech obžalovaného. Súď nemal obžalovanému priznať priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. Zo zisteného stavu veci je zrejmé, že obžalovaný bol doteraz dvakrát odsúdený. Z toho pri prvom odsúdení (Okresným súdom Čadca, sp.zn. 3T/7/2017 zo dňa 28.3.2017) platí fikcia neodsúdenia, pre ktorú nemôže obžalovanému toto odsúdenie priťažovať. Druhé odsúdenie (trestný rozkaz Okresného súdu Nitra zo dňa 11.4.2022, sp.zn. 21T/21/2022) je zároveň kvalifikačným znakom skutkovej podstaty stíhanej krádeže, a preto mu nemôže dvakrát priťažovať aj ako kvalifikačný znak skutkovej podstaty trestného činu a zároveň ako priťažujúca okolnosť. Prvostupňový súd mal však

prihliadnuť na skutočnosť, že obžalovaný svojim konaním naplnil skutkové podstaty viacerých trestných činov, t.j. § 37 písm. h) Tr. zák., na ktorú neprihliadol v dôsledku nesprávnej aplikácie ust. § 41 ods. 2 Tr. zák. pri uložení úhrnného trestu. V prípade obžalovaného boli splnené zákonné podmienky na uloženie úhrnného trestu len podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. Neboli splnené podmienky na uloženie sprísneného úhrnného trestu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. Tu treba zdôrazniť, že napriek skutočnosti, že prokurátor upozornil obžalovaného pred podaním obžaloby na zmenu právnej kvalifikácie, a síce, že stíhané skutky pod bodom 1/-5/ rozsudku mieni právne kvalifikovať ako pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. c) Tr. zák., v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. (pripis na č.l. 381 súdneho spisu), prvostupňový súd pri svojej nedôslednosti túto skutočnosť jednočinného súbehu zločinu a prečinu nevzal do úvahy, a preto nesprávne vyhodnotil podmienky pre uloženie úhrnného trestu a v tejto súvislosti nepriznal príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., ktorú mal obžalovanému priznať.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že u obžalovaného je pomer poľahčujúcich okolností (§ 36 písm. k/, l/, n/ Tr. zák.) a príťažujúcich okolností (§ 37 písm. h/ Tr. zák.) v pomere 3 : 1, čo má dopad na aplikáciu ust. § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. Pri zákonom stanovenej trestnej sadzbe za najprísnejší trestný čin – zločin krádeže v rozpätí 3 až 10 rokov sa to prejaví na znížení hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu podľa pravidiel § 38 ods. 8 Tr. zák., t.j. upravená trestná sadzba je v rozpätí 3 roky až 7 rokov a 8 mesiacov.

Ďalej je potrebné vytknúť okresnému súdu, že vo výroku o treste uvádza ust. § 39 ods. 1 Tr. zák., napriek tomu, že v jeho odôvodnení úplne absentuje odôvodnenie jeho použitia a zvlášť, ak v predmetnej veci ani nie sú dané podmienky na jeho uplatnenie. Odhliadnuc od odvolacích námietok prokurátora, ktoré boli aj v prospech obžalovaného, v tomto smere odvolanie prokurátora smerovalo v jeho neprospech a tento nedostatok krajský súd považoval za zásadný pre podanie odvolania prokurátora. Inak podanie odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného pri požiadavke prísnejšieho trestu, keď trest uložený obžalovanému prvostupňovým súdom zodpovedá požiadavke konajúceho prokurátora (vo výmere 2 roky s jeho zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia), pôsobí nekoncepčne a zmätočne. Zároveň však mal možnosť prvo-stupňový súd postupovať podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, nakoľko obžalovaný urobil vyhlásenie o vine. Podľa názoru krajského súdu bol zámer okresného súdu postupovať len podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam (viď výmera uloženého trestu, ktorá tomu napovedá), avšak jeho nedôslednosť a chybovosť sa prejavili tak vo výroku, ako aj odôvodnení napadnutého rozsudku.

V prejednávanej veci vzhľadom na osobu obžalovaného (dve predchádzajúce odsúdenia za prečiny), keďže nejde ešte o tak vážne kriminálne narušenie osoby a jeho postoj k stíhanej trestnej činnosti, procesný postup pri ukladaní trestu podľa ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam je dôvodný a tento aj krajský súd zvolil pri ukladaní trestu. Primárne je za majetkovou trestnou činnosťou obžalovaného jeho závislosť na omamných a psychotropných látkach, ktorú je potrebné eliminovať, čo si veľmi dobre uvedomil aj obžalovaný. Pred krajským súdom obžalovaný prejavil záujem sa dobrovoľne liečiť, aby sa už nikdy v podobnej veci neocitol pred súdom. Tento záujem vyhodnotil krajský súd ako úprimný, pretože si obžalovaný súčasne uvedomil, že má podporu svojej rodiny. Vzhľadom na pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností tak, ako ich vyššie uzavrel odvolací súd na stav preskúmanej veci, krajský súd považoval obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky za zákonný, primeraný a spravodlivý. Preto z tohto pohľadu sa môže zdať, že ide len o formálnu úpravu výroku o treste bez dopadu na zmenu výmery, ale netreba zabúdať, že obžalovaný sa stíhanej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za inú jeho majetkovú trestnú činnosť a opakovanými útokmi naplnil skutkovú podstatu toho istého trestného činu, teda krajský súd musel vziať do úvahy aj počet týchto útokov a recidívu obžalovaného. Pokiaľ by postoj páchatel'a k spáchanej trestnej činnosti nebol kritický a pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností by nebol v jeho prospech, prejavilo by sa to na prísnejšom treste. Obžalovaný páchal trestnú činnosť najmä v súvislosti so svojou závislosťou. Preto výmera trestu odňatia slobody aj pri súčasnom uložení ochranného liečenia ústavnou formou je postačujúca.

Krajský súd však uloženie alternatívneho trestu - domáceho väzenia požadovaného obhajobou - vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, najmä počet útokov proti záujmu

na ochrane vlastníctva fyzických a právnických osôb a recidívu majetkovej trestnej činnosti obžalovaného, nepovažoval za postačujúce. Nič na tom nemení skutočnosť, že boli splnené či už zákonné podmienky na jeho uloženie podľa § 53 ods. 1 Tr. zák. alebo dokonca v pred-metnej veci súd predbežne šetril splnenie podmienok na jeho uloženie. Alternatívny druh trestu krajský súd vyhodnotil ako nepostačujúci na prevýchovu obžalovaného, na uvedenie si protiprávnosti svojho konania a jej príčiny. Takýto trest pre obžalovaného by vôbec nebol trestom. V záujme dosiahnutia účelu trestu v rovine jeho individuálnej a generálnej prevencie bolo aj podľa názoru krajského súdu žiaduce pristúpiť k druhovo prísnejšiemu trestu spojeného s odňatím slobody.

Vzhľadom na uvedené je trest uložený obžalovanému zákonný, primeraný spáchanej trestnej činnosti (ukladaný za dva trestné činy – jeden zločin a jeden prečin) a spravodlivý, zodpovedajúci zásadám pre ukladanie trestov podľa § 34 Tr. zák. Takto uložený trest zodpovedá aj účelu trestu v rovine jeho individuálnej a generálnej prevencie. Vzhľadom na osobu obžalovaného a špeciálnu recidívu trestnej činnosti bolo nevyhnutné na jeho pre-výchovu pôsobiť zvoleným druhom trestu. Existenciu významných okolností, ktoré uvádzala obhajoba, okrem už zmienených – možnosť zamestnať sa u brata, dobrovoľné podstúpenie liečby obžalovaným a podporu rodiny, vníma súd veľmi pozitívne, avšak tieto okolnosti a možnosti existovali na strane obžalovaného aj v čase páchania trestnej činnosti a obžalovaný si ich nevedel vážiť, resp. využiť na svoj prospech. Preto krajský súd nepristúpil k uloženiu alternatívneho trestu.

Zároveň odvolací súd konštatuje splnenie zákonných podmienok pre zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku obžalovaným, a nezistil žiadne pochybenia. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. alebo § 371 ods. 3 Tr. por.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.